

# သင်သည်အားလျော့မောပန်းသလောကျူး

ခေါ်ဖိတ်တော်မူခြင်း

*Art thou weary, art thou languid?*

ဟောရှာပုဂံ:၁၂  
8.5.8.3

Henry W. Baker (1821-1877)

၁။ သင် သည် အား လျော့၊ မော ပန်း သ လော၊ ငြိမ် သက် ခြင်း ရ အောင်၊  
 ၂။ လ ကွ ကာ တော် များ အ ဘယ် သို့၊ ပိုင်း ခြား နိုင် အံ့ နည်း၊  
 ၃။ သ ရ ဖူ န ဖူး တော် ပေါ် မှာ၊ ရှိ သ လော၊ စင် စစ်။  
 ၄။ ကိုယ် တော် နောက် အ ကျွန် - ဝ် လိုက် လျှင်၊ ကောင်း ကျိုး မည် မျှ နည်း။  
 ၅။ ကိုယ် တော် ကို ဝိုင်း ဝ် လျှင် ဘယ် ဆု ချ တော် မှ မည် နည်း။  
 ၆။ ကောင်း ကင် နှင့် မြေ ကြီး ပျက် စီး ချိ ညှိ ကပ် ဆုံး သော် ကား၊

၇။ ထံ လာ လော့၊ မိန့် တော် မှ သံ၊ နား ပါး ထောင်။  
 ၈။ လက် ခြေ နှင့် နံ၊ ဖေး တော် မြတ် ညှိ၊ ဒက် ရာ တည်း။  
 ၉။ ရှင် ဘု ရင် မ ကိုဋ် ပေ၊ သို့ သော်၊ ဆူး ငါး ရစ်။  
 ၁၀။ ဤ ဘ ဝ ဟော၊ ဒု ကျ များ ရွာ ခံ ရ မည်။  
 ၁၁။ နောင် ဘ ဝ အောင် မြင် ခြင်း ခွင့် ရ လိမ့် မည်။  
 ၁၂။ လက် ခံ မည် ဟု မြတ် က တိ တော် မ ပျက် နိုင်။

## Good Bye Teacher

အ သင်းတော် ကျောင်း ဆင်း ပြီး အိမ် သို့ ပြန် ရှိ သွား ကြ သည်။ ဝွတ် ဗိုင် ဝွတ်ဗိုင်

ကြင် နာ သနား ပါ မည်။ ဝွတ် ဗိုင် ဝွတ် ဗိုင် ကြင် နာ သနား ပါ မည်။